

GEZIEN Puur persoonlijk - Zondag gaat het gebeuren,
13 april, Canvas

Aftakeling van een hele schone mens

“Ik heb kunnen doen wat ik wou in dit leven. Ik ben acteur mogen worden en heb van mannen en vrouwen gehouden. Een halve eeuw heb ik kunnen genieten en daar ben ik dankbaar voor.”

In die paar zinnen vatte acteur Carl Ridders zijn leven samen. Het was goed geweest en daar had hij vrede mee. Daarom was er ook geen verdriet, enkel boosheid over het onrecht dat de ongeheeslijke spierziekte ALS hem had aangedaan. “Alles wordt je afgenomen. Eerst je benen, dan je handen en snel volgt de rest van je lichaam.”

Ridders schetste het draaiboek van zijn ziekte en dat scenario werd beangstigend nauwkeurig gevolgd. In het begin nog rechtstaand posierend voor de lens van Lieve Blancquaert, later in een rolstoel en op den duur totaal hulpeloos. “Ik weet dat het alleen maar erger zal worden”, zei hij toen het laatste stadium aanbrak. “Het heeft weinig zin dit lijden te verlengen. De dood kan alleen maar goed zijn. Wie weet kom ik wel terug als een mooie, zwarte prins”.

“Zondag gaat het gebeuren”, vertrouwde hij Blancquaert toe. “Laten we maar de dokter bel-
len. Ik hoop dat ik dan nog een beetje kan bab-
belen, dat al mijn vrienden er zijn er dat er nog
wat champagne over is”.

Deze documentaire van de jonge cineast Joeri Vlekken blijft aan de ribben plakken. Aangrijpend en intimistisch filmde hij de laatste maanden uit het leven van de eens zo flamboyante acteur. Geen voyeuristisch camerawerk maar de zuivere registratie van de aftakeling van een, hele schone, mens. Een triest maar zeer mooi verhaal. Carl Ridders overleed op 7 december 2008.

FOTO VRT